

AZMİN ZAFERİ

Bir sonbahar akşamı idi. Yağan yağmur cama çarparak hafif bir ses çıkarıyordu. Selma iki haftalık bebeğine bakarak onun çok güzel ve çok özel bir bebek olduğunu düşündü. Mert bebeği beşiğine koyup dört yaşındaki kızı Gamzenur ile ilgilenmeye başladı. Gamzenur iyi, uslu ve akıllı bir kızdı. Herkes güzelliğiyle annesine çektiğini söylerdi. O da annesinin çok güzel olduğunu düşünüyordu. Hep ona benzemek istiyordu. Selma'nın kocası ailesine kızına ve karsına çok değer veriyordu. Onlar için en iyisini, çocukları için iyi bir gelecek istiyordu. Dünyalar güzeli kızı, merhametli kocası ve iki haftalık meleği ile onu kimse üzemezdi. Hayata olan bağı onlara borçluydu. Günler su gibi akıp geçti. Annelik iç güdüsü ile Selma, bebeğinde bir tuhafılık olduğunu hissediyordu. Bir ay sonra bebeklerini doktora götürdüklerinde çocuğun gözlerinin görmediğini öğrendiler. Selma yıkılmıştı. Ne yapacağını bilmiyordu. Kocası onu sakinleştirmeye çalıştırıyordu fakat Selma'nın gözyaşları durmaksızın akıyordu. Mert bebeğin tek engelini bu olduğunu düşünüyorlardı. Büyük bir hastanede yapılan araştırmalar sonucunda Selma'nın hamileliğinin 2. evresinde bir virüs kapıldığı anlaşıldı. Eğer bu virüsü ilk 3 ay içinde kapsaydı çocuk ana rahmine tutunamazdı. Bu virüs anne karnındaki çocuğun beynine, gözlerine, karaciğerine, tüm organlarına zarar veren bir virüstü. Hamileliği boyunca doktora kontrole giden Selma anne karnındaki bebeği incelemelerine rağmen çocuğun normal ve sağlıklı bir bebek olduğunu söylüyorlardı. Zeka testi bile yaptırmışlardı. Hamileliğinde her şey normal gidiyordu. Mert bebek doğduktan sonra yapılan araştırmalarda bu virüs Mert'in merkezi sinir sistemini ve gözlerini etkilemişti. Gözlerinde yaşlı insanlarda bulunan katarakt vardı. İlk gittikleri çocuk doktoru mert bebeğin Selma'ya bakıp bakmadığını sordu. Selma bebeğindeki tuhafılığı hissetmişti. Bebeğin sağa sola baktığını fakat tam olarak nereye baktığını, nereye bakmaya çalıştığını anlayamadığını söyledi. Doktor hüzünlü bir şekilde bir göz doktoruna gitmelerini söyledi. Çocuk doktorunun yanından çıkan Selma çok daha kötü şeyler yaşayacağını hissetmişti. Ertesi gün göz doktoruna gittiklerinde doktor Selma'yı bir sandalyeye oturtmuş ve onların engellerle dolu çok uzun bir yola çıktıklarını söyleyerek çocuğun gözlerinin görmediğini söyledi. Mert bebek 3 aylıkken gözlerinden ameliyat oldu. Gözbebeklerindeki katarakt temizlendi. Ama mert bebek çok küçük olduğu için gözlük kullanamazdı. Lens takması gerekiyordu. Onun için özel lensler yapıldı. Lensler sabah takılıp akşam çıkartılmalıydı. Buda çok zor bir işti. Çünkü Mert bebeğin gözlerine zarar gelebilirdi. Mert bebek biraz daha büyüyünce ailesi doktorundan bir acı haber daha öğrendi. Mert bebeğin doktoru bir dizi ameliyattan sonra, ailesine onları çok uzun ve zorlu bir sürecin beklediğini söyledi. Bir süre sonra Mert bebeğin sadece gözlerinin görmediğini değil, %100 engelli olduğunu öğrendiler. Gittikleri bazı doktorlar, çocuğun yatağa bağlı olarak kafasını bile kaldırmadan yaşayacağını söylediler. Selma, duyduklarından sonra yıkılmıştı. İlk zamanlar hayatla olan bağı sarsıldı. İçine kapanmıştı. Ama tek çocuğu Mert bebek değildi. Kızı için tekrar hayata olan inancını sağlamalıydı. Araştırmaya başladı. Mert için ne yapabilirdi? Doktorlar yoğun fizik tedavi görmesi gerektiğini, ama bunun sadece Mert bebeğin kasılmalarını azaltacağını söyledi. Çevresindeki olan bitenden habersiz bir şekilde yaşayacağını da belirtmişlerdi. Selma sonunda bir karar verdi. Bu çocukla yoğun bir şekilde ilgilenecek, kendi haline bırakmayacak ve sonunda ne olduğunu görecek. Selma kızının zamanından çalmayarak Mert ile bir tedavi sürecine girdi. Yaptığı yoğun fizik tedavi ile bir gün Mert'in yatakta döndüğünü gördü. Günler geçtikçe daha çok ilerleme kaydettiler. Annesinin kızmasından, acıklı müziklerden etkilenip ağlıyor, mutlu ortamlarda oda mutlu olup gülüyordu. Annesinin çabaları ile ayağına takılan özel aletler ile ayakta bile durabiliyordu. Tek başına desteksiz olarak oturmaya bile başlamıştı. Bazı doktorların bu çocuktan bir şey olmaz demelerine rağmen, Mert bebek ailesinin yoğun çabalarıyla azda olsa ilerleme kaydetmişti. Diğer normal çocukların yaptığı hiçbir şeyi yapmamasına rağmen, kendi çapında çok ilerleme kaydetmiş

sayılırdı.Konuşmasa bile az da olsa anlıyor,yürümese bile destekle ayakta duruyor,az da olsa oturabiliyordu.En önemlisi,Mert bebek seviliyor,sevildiğini anlıyordu.Ve kendi dünyasında çok mutlu bir çocuktur.Selma,eşi ve kızı Gamzenur belki bir tablo,bir heykel,bir müzik eseri bırakmadılar hayatta...Ama en zor olanı başardılar.Kendilerine ve çevrelerine bir şeyler kanıtladılar.En zor yetişen insan evladını,ellerinden geldiğince normal biri yapmaya çalıştılar.Belki Mert bebek normal bir insan gibi yaşayamayacak ama,Selma'nın eşinin ve kızının hayata dair bıraktıkları en büyük eserdir. Onların gösterdiği çabalar bir başkalarına örnek olacaktır. Azimle çalışmanın karşılığıdır bu...